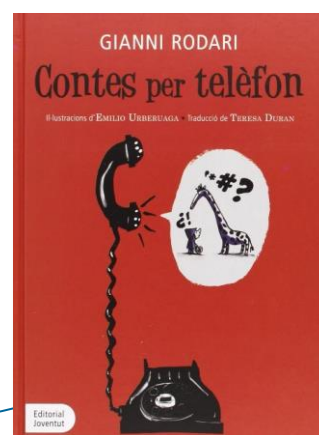

EL GUST PER LA LECTURA 2019-2020

ELS CONTES DIVERTITS I SORPRENENTS

Educació primària

DOSSIER DIDÀCTIC

GUST PER LA LECTURA 2019-2020

GÈNERE: ELS CONTES DIVERTITS I SORPRENENTS

DOSSIER DIDÀCTIC

Departament d'Educació
Subdirecció General de Plurilingüisme
Servei de Suports i Recursos Lingüístics

Susanna Cirbian Serramià
Remei Domènech Grau

Setembre de 2019

Atès el caràcter docent d'aquesta publicació, per a la citació de fragments de textos d'altri i la reproducció de fotografies procedents d'obres publicades (de les quals se cita adequadament la font i el nom de l'autor) ens acolim al dret de citació reconegut a l'article 32.1 del Text refós de la Llei de propietat intel·lectual, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1996, de 12 d'abril, i a l'article 10.2 del Conveni de Berna per a la Protecció de les obres literàries i artístiques, de 9 de setembre de 1886; per tant, aquest treball està exempt de la necessitat d'autorització i abonament dels drets d'autor.

Els continguts d'aquesta publicació estan subjectes a una llicència de Reconeixement -No comercial-Compartir 3.0 de Creative Commons. Se'n permet còpia, distribució i comunicació pública sense ús comercial, sempre que se n'esmenti l'autoria i la distribució de les possibles obres derivades es faci amb una llicència igual que la que regula l'obra original. La llicència completa es pot consultar a:

<http://creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/3.0/es/deed.ca>

INTRODUCCIÓ	4
EL CURRÍCULUM	4
EL CONTE: UN GÈNERE LITERARI	5
Algunes definicions	5
Una mica d'història	6
Alguns autors imprescindibles	7
Dues modalitats de llibres de contes	7
Els elements narratius	7
Què fa que un conte perduri en la memòria?	8
ELS CONTES DIVERTITS I SORPRENENTS	9
Característiques dels contes divertits	9
Característiques dels contes sorprenents	10
TRES PROPOSTES DE LECTURA	10
ALTRES RECOMANACIONS	12
Reculls de contes divertits i sorprenents	12
Obres de Gianni Rodari	14
BIBLIOGRAFIA	17

INTRODUCCIÓ

Un dels desafiaments actuals en l'educació és desenvolupar en els alumnes un perfil creatiu que els permeti resoldre els problemes que se'ls plantegen en la societat, no només pensant en el futur sinó també en el present. Com a mestres, una bona manera d'aconseguir-ho és potenciar la creativitat i la imaginació.

D'entrada, amb la lectura de les obres que proposem en aquest dossier els alumnes podran descobrir mons imaginaris i personatges peculiars que parteixen del món real. Un món i una manera d'entendre'l que no és exactament el que els nens coneixen avui, perquè els llibres tenen uns quants anys. Distingir el pla de la ficció del de la realitat és un dels objectius que ens proposem amb la lectura d'aquests contes divertits i sorprenents. Un altre objectiu que hi està relacionat és desenvolupar la comprensió crítica, especialment en l'obra de Gianni Rodari.

Pel que fa a l'estructura d'aquest dossier, hi ha un primer bloc de continguts relacionats amb el gènere. No pretenem fer un recull extens dels diversos estudis sobre el conte, sinó oferir algunes pinzellades per contextualitzar-lo, i proporcionem eines per sistematitzar l'anàlisi dels elements narratius.

En segon lloc, situem les tres obres i n'expliquem els criteris de selecció. Aquestes lectures iniciaran l'alumne en la lectura de contes divertits i sorprenents. Esperem que s'ho passin bé, que investiguin qui són els autors i s'engresquin a descobrir les característiques d'aquest tipus de contes. Després, ells mateixos podran ser capaços de fer extensiu aquest aprenentatge a altres lectures, com si es tractés d'un mirall amb el qual poden jugar a trobar semblances i diferències. Només d'aquesta manera adquiriran l'hàbit lector i la competència literària. Trobareu a cada guia didàctica (CI, CM i CS) la proposta d'activitats per a cada lectura i una introducció especificant-ne les característiques.

Per acabar, hi ha una proposta de recomanacions de contes divertits i sorprenents que creiem que poden ser útil com a material didàctic complementari. D'una banda, hi trobareu referenciats diversos reculls de contes i, de l'altra, àlbums i llibres de Gianni Rodari, ja que aquest escriptor és un referent per estimular el gust tant per la lectura com per l'escriptura.

És important que els alumnes comparteixin a l'aula els mateixos referents literaris, per poder-ne parlar i recordar-los al cap del temps. Us engresquem a descobrir-los tots plegats!

EL CURRÍCULUM

El Decret 119/2015, de 23 de juny, d'ordenació dels ensenyaments de l'educació primària especifica els **objectius** següents:

- b) Tenir consciència del valor del treball individual i col·lectiu i desenvolupar hàbits d'esforç i treball en l'estudi, així com actituds de confiança, amb iniciativa personal i empenedoria, autodisciplina, sentit crític, responsabilitat, curiositat, interès, plaer per aprendre i creativitat en l'aprenentatge.
- f) Desenvolupar les competències lingüístiques bàsiques tant en llengua catalana, com en llengua castellana i, si escau, en aranès, per poder-se comunicar de manera eficaç oralment i per escrit.

g) Valorar la lectura, i l'hàbit lector, com una activitat bàsica per assolir objectius personals i participar en els temps de lectura que proposi el centre dins l'horari lectiu.

p) Aplicar, en contextos diversos, els diferents coneixements adquirits i els recursos propis, a fi de resoldre de manera creativa problemes, situacions personals i necessitats de la vida quotidiana.

Per tant, es tracta d'una oportunitat per treballar el vessant més creatiu de la dimensió literària, relacionada amb les dues competències següents:

- Competència 11. Llegir fragments i obres i conèixer alguns autors i autores significatius de la literatura catalana, castellana i universal.
- Competència 12. Crear textos amb recursos literaris per expressar sentiments, realitats i ficcions.

EL CONTE: UN GÈNERE LITERARI

Algunes definicions

1 m. [LC] [FLL] Narració generalment breu d'uns fets llegendaris, ficticis o originàriament reals, amb la intenció d'entretenir, divertir, moralitzar, etc. *Un conte de fades. Contar un conte.*

2 m. [FLL] Gènere literari en prosa d'extensió generalment breu i caracteritzat per la natura fictícia dels fets narrats.

3 m. [FLL] Composició d'aquest gènere.

Diccionari de l'Institut d'Estudis Catalans

Narració curta, en prosa, d'assumpte o argument fictici i altament significatiu. Es caracteritza pel fet de tenir una trama senzilla, pocs personatges i detalls, i una acció reduïda a un episodi o aspecte.

Alfred Sargatal

Parlar d'un conte és endinsar-se en una de les reserves naturals de personalitat més acusada dins el gran parc temàtic de la literatura. És un territori que limita, d'una banda, amb la poderosa germana, «la novel·la», i de l'altra, amb la diàspora que omple el calaix de sastre de la «narrativa curta» i que sovint li amenaça la independència, amb confusions innecessàries.

Isidre Grau

En el conte —on no hi ha espai per desenvolupar caràcters o per a una gran profusió i varietat d'incidents— la mera construcció hi és una exigència molt més imperiosa que en la novel·la. En aquesta, una trama defectuosa pot escapar a l'observació, cosa que mai no s'esdevindrà en un conte.

Edgar Allan Poe

El conte és un preciós gènere literari que serveix per expressar un tipus especial d'emoció, de signe molt semblant a la poètica, però que encarna en una forma narrativa, propera a la de la novel·la, però diferent en la tècnica i la intenció.

M. Baquero Goyanes

A tall de síntesi, podríem dir del conte que:

- Se centra en l'acció, concretament en un fet i un conflicte.
- Hi apareixen pocs personatges.
- La intenció de l'autor és clara.
- Provoca curiositat des del primer moment.
- El ritme és àgil.

Una mica d'història

Els contes, tal com els coneixem avui dia, tenen l'origen en els mites, les llegendes, les faules, els contes de fades, etc., transmesos primer per via oral i després per escrit.

En trobem exemples fins i tot abans de l'època antiga, o a la segona meitat del segle XIV, a Itàlia, quan el terme *conte* es fa servir per referir-se a tota forma de relat fantàstic. Però no és fins al segle XIX, amb la Revolució Industrial i l'aparició de la premsa, que hi ha un apogeu del gènere del conte en les diverses literatures (anglesa, nord-americana, francesa, alemanya, italiana, russa, sud-americana, espanyola i catalana). Amb tot, hi ha dificultats per distingir el conte de la novel·la curta.

Al segle XX és quan trobem una gran quantitat d'escriptors que enriqueixen i perfeccionen el gènere, tot i que en molts casos ni la crítica ni els editors els donen la importància que es mereixen. Pel que fa a l'edició de contes a Catalunya, es publiquen llibres infantils en català a partir del 1900. Als anys vint i trenta es tradueix literatura infantil i juvenil de molts idiomes, la qual cosa insinua noves direccions literàries i ajuda a experimentar amb la llengua. «Apareixeran *Les aventures de Perrot Marrasquí* (1917) i els relats alhora divertits i moralitzadors titulats *Sis Joans* (1928), de Carles Riba, els delicats contes il·lustrats de Lola Anglada *Contes del paradís* (1920), *En Peret* (1928), *Margarida* (1929) entre molts d'altres, que es poden comparar amb els conegudíssims contes d'animals de l'autora anglesa Beatrix Potter per la bellesa de les il·lustracions.» (Valriu, 2005).

Els diaris i revistes de l'època tractaven la crítica de llibres per a infants i comentaven les novetats de l'editorial Joventut. Aquestes novetats també eren d'interès per als mestres, ja que tenien una aplicació pedagògica. Hi trobem novel·les plenes de fantasia i de desconcert com *Alícia en terra de meravelles* o *Peter Pan i Wendy*. Quant al conte, «Grimm i Andersen, però també Dickens, Twain i fins i tot Juan Ramon Jiménez [...] tenen imaginació fresca, emoció, nitidesa d'estil i llenguatge correcte, qualitats que han de brillar en aquest gènere literari» (Baró, 2007).

Les produccions autòctones, pel que fa als contes que parteixen de la ironia i de l'humor, són dels anys trenta, amb obres de Joan Oliver (Pere Quart), Francesc Trabal o Pere Calders, entre d'altres.

A partir dels anys setanta, en la literatura infantil i juvenil pren força la fantasia. Es recupera la rondalla meravellosa com a eina pedagògica i «es reprenen els vells arguments tradicionals per

capgirar-los i dotar-los d'un contingut ideològic nou, posant l'accent en plantejaments ecologistes, antimilitaristes, feministes, etc., que omplen els contes infantils de princeses atrevides, dracs vegetarians, gegants tristos i reis democràtics, sovint construïts a partir del mestratge i els suggeriments creatius de Gianni Rodari» (Valriu, 2005).

Alguns autors imprescindibles

Anton Txèkhov	Edgar Allan Poe	Franz Kafka	Julio Cortázar
Ernest Hemingway	Pere Calders	Josep Carner	Joaquim Ruyra
Mercè Rodoreda	Lola Anglada	Pere Gimferrer	Quim Monzó

Dues modalitats de llibres de contes

- Recull de contes on cada obra és independent de les altres.
- Recull de contes en què l'autor ha buscat un pretext que en vertebrava el conjunt.

Els elements narratius

Hem cregut oportú presentar-vos de manera molt esquemàtica els elements narratius (Sargatal, 1988; Brioschi, 1992; Grau, 2016), ja que es tracta d'una informació bàsica que us pot ajudar a sistematitzar l'anàlisi dels contes. No es tracta d'analitzar-los tots de cada conte, sinó de fer visibles aquells que són més rellevants. D'aquesta manera, també podeu descobrir altres analogies, a part de les que us proposem, que us permetran aprofundir en la relació entre els textos.

Tema: Conté el missatge que vol fer arribar l'escriptor. Inclou la seva mirada crítica.

Idea: És la que articula el sentit últim del conte. Després de llegir el conte, fem una síntesi de la història. Per començar, ens podem ajudar de les paraules: «És la història de...».

Narrador: És la veu que relata la història. Respon a la pregunta «qui parla?». Cal distingir el narrador de l'autor. El narrador i la persona verbal més habituals són els següents:

- Primera persona (narrador protagonista): Un dels personatges explica la història.
- Tercera persona: l'autor o narrador tria un personatge i la història és contada amb paraules d'aquest personatge.

Punt de vista: És la perspectiva des de la qual el narrador relata els esdeveniments. Respon a la pregunta: «Qui o què ha vist?». Segons el punt de vista, el narrador pot ser:

- Omniscient: El narrador sap i diu més del que saben els personatges. Ho sap tot des del primer moment.
- Quasi-omniscient: El narrador sap i diu només el que sap el personatge.

- Testimoni: El narrador sap i diu menys del que sap el personatge. No protagonitza la història, però explica la història d'algú altre.

Personatges: Es distingeixen per la seva importància en el desenvolupament del relat, per la seva intervenció, per la seva profunditat, per les seves idees i per la seva manera de ser.

a) Segons la profunditat:

Plans: Amb una caracterització acabada, que no canvia entre el principi i el final de la història. Presenten un o dos trets.

Rodons: Presenten múltiples trets i sovint sorprenen amb actituds insospitades. Es poden mostrar de mica en mica.

b) Segons la funció:

Personatges principals: Protagonista (sobre el qual recau l'acció i el conflicte) i antagonista.

Personatges secundaris: Col·laboren en les accions dels personatges principals d'una manera constant.

Personatges fugaços: Només surten en un moment donat i desapareixen de la història.

Els personatges poden ser persones, animals (posseeixen alguna qualitat o característica humana) o objectes inanimats (adopten un comportament propi dels humans).

Espai: És el lloc, real o imaginari, on es desenvolupa l'acció. Acostuma a ser reduït.

Temps: Època (temps extern) i duració (temps intern) dels fets narrats. És limitat.

Conflicte: És el problema que planteja l'acció i que esperem que es resolgui al final del conte.

Estructura:

Plantejament: Dona els elements necessaris per comprendre el relat. Introdueix el conflicte narratiu.

Nus o desenvolupament: És el conjunt de complicacions que comencen després del conflicte. Inclou l'acció ascendent del problema que cal resoldre, el clímax o punt culminant i l'acció descendent.

Desenllaç: Resol el conflicte o aclareix les incògnites. Pot ser tancat o obert.

To: Revela l'actitud de l'autor.

Ús dels diàlegs: Simulen la realitat.

Què fa que un conte perduri en la memòria?

Segons Sargatal, si analitzem quins contes no hem oblidat al llarg del temps, veurem que tenen una característica comuna: «Són aglutinants d'una realitat infinitament més vasta que la de la seva mera anècdota, i per això han influït en nosaltres amb una força que no faria sospitar la modèstia del seu contingut aparent, la brevetat del seu text. [...] Tot conte perdurable és com una llavor on està dormint l'arbre gegantesc. Aquest arbre creixerà en nosaltres, farà la seva ombra en la nostra memòria».

Julio Cortázar diu que el conte que recordem permanentment ha estat capaç de provocar-nos «l'explosió d'energia espiritual que il·lumina bruscament alguna cosa que va més enllà de l'anècdota».

D'altra banda, Isidre Grau explica que «la lectura ha de satisfer les expectatives que ell mateix ha creat [...]. Un conte és bo quan al final ens ha satisfet les ganes de saber que ens havia provocat, i que és molt bo, si a més ens ha dut a indrets distints i més estimulants dels previsibles, perquè a banda d'explicar-nos la història que ens volia explicar, ens ha aportat una nova visió de la realitat, un sentit que ens ha enxampat amb traïdoria, la condició indispensable, gairebé màgica, perquè el gènere assoleixi la característica que el fa superior a les altres formes d'expressió literària: la intensitat».

Finalment, segons Joan Portell, «la literatura ens permet viure tantes vides com protagonistes tenen les seves obres, i és que la literatura conté imatges de tal força que es perpetuen en la ment del lector fins molt de temps després d'haver llegit l'obra».

Aquestes reflexions poden ser un punt de partida per estar atents als gustos lectors dels alumnes, ja que és una informació molt valuosa per seleccionar les obres que formaran part de la biblioteca d'aula i de l'escola. La nostra pròpia experiència com a lectors també ens pot ajudar en el paper de mediadors per aconseguir engrescar els alumnes.

ELS CONTES DIVERTITS I SORPRENENTS

Després d'aquesta visió general sobre el gènere del conte, comentem les característiques d'aquests dos tipus de contes: els contes divertits i sorprenents. Es tracta d'una classificació flexible en què la frontera entre els uns i els altres no és clara. D'una banda, hi ha els contes en què l'humor és present i els autors aconsegueixen arrencar un somriure al lector. De l'altra, tenim els contes sorprenents, que podríem tractar com a *fantàstics* i que també són coneguts amb el nom *de contes realistes màgics*.

Característiques dels contes divertits

Es poden classificar com a contes d'humor (Colomer, 2018). Els autors aconsegueixen arrencar un somriure fent servir diversos mecanismes. Parteixen de la ironia i de l'humor per desmitificar la realitat, per poder parlar de temes socials i de la condició humana. La deformació de la realitat fa visible la intenció humorística i la crítica de l'escriptor.

Aquests són alguns elements del to humorístic que podem trobar en les obres seleccionades:

- La combinació entre el real i l'irreal.
- El nom dels protagonistes.
- Els diàlegs dels personatges.
- Els personatges quotidians.
- Les situacions absurdes.
- Els jocs de paraules inventant-ne o convertint en literal una frase feta.
- La deformació de la realitat mitjançant:
  - o l'exageració dels fets i les qualitats dels personatges
  - o la descontextualització d'accions i personatges en d'altres de nous
  - o la transformació d'objectes
  - o el canvi l'ordre lògic de les accions
  - o la utilització de frases enginyoses

Característiques dels contes sorprenents

El conte fantàstic parteix d'unes accions quotidianes i hi incorpora un fet sorprenent o inexplicable que, de sobte, distorsiona la història fins a fer-la sovint absurda. Aquest element, que pot ser un personatge o un fet fantàstic, queda tan integrat en el relat que el lector l'accepta com un fet normal.

Segons Calderer (1988), «la sorpresa és l'efecte produït per la presència sobtada d'alguna cosa inesperada». Per tant, aquests contes busquen provocar sorpresa o inquietud en el lector perquè continuï llegint i arribi interessat al desenllaç.

Els personatges prenen decisions inesperades, lluny de convencionalismes i de la lògica que esperaríem, però que tenen sentit en la seva manera de fer i pensar. Aventurar-se a fer hipòtesis sobre un possible final també manté l'interès.

Aquest tipus de contes es caracteritza per:

- Les situacions inesperades.
- La invenció de personatges fantàstics, irrealment.
- Els animals com a protagonistes amb alguna característica humana.
- Els objectes inanimats com a protagonistes amb un comportament humà.

«És una proposta de llarga tradició que permet, gràcies al doble registre de realitat i fantasia, incorporar elements com la crítica, l'humor i la poesia sense que el relat se'n ressentís» (Lluch, 2013).

TRES PROPOSTES DE LECTURA

Trobem les característiques d'aquests dos tipus de contes en els tres reculls que hem seleccionat. La tria no ha estat fàcil, especialment per als nivells més baixos. Per això, encara que cada proposta està pensada per a un cicle en concret, se'n pot fer la lectura en d'altres edats si se seleccionen alguns dels contes. Això sí, caldrà assegurar-se que els alumnes n'entenen la ironia i la intenció de l'autor.

Els criteris de selecció han estat motivats pel gènere, l'autor i la qualitat de les obres, si bé és veritat que la traducció del llibre de Cicle Mitjà no ajuda gaire. Són títols que han perdurat al llarg del temps i que han estat valorats per la crítica¹ o referenciats en recomanacions literàries.² A més, tal com apunta Colomer (2002), s'ha tingut en compte per a cada edat l'originalitat de les històries, la varietat en les veus dels narradors, la presència de jocs intertextuals, la riquesa del llenguatge, uns personatges atractius i una mirada poètica i literària.

¹ Revista *Faristol* <<https://www.clijcat.cat/faristol/>> [Consulta: 24 de gener de 2019].

² GRETEL: Grup de Recerca de literatura infantil i juvenil i educació literària de la Universitat Autònoma de Barcelona, dirigit per Teresa Colomer. <<http://www.gretel.cat/>> [Consulta: 24 de gener de 2019].

Per a Cicle Inicial

Títol: **29 contes bojos**

Autora: Ursula Wölfel

Il·lustradora: Teresa Martí

Editorial: Cruïlla

Col·lecció: «El vaixell de vapor»

Any: 2017 (21a edició)

Un atracador poruc, una família on tothom vol tenir raó, una nena que perd la tos, un perruquer que es queda calb i un gat molt i molt gras són alguns dels protagonistes d'aquestes històries.

Els personatges tan estrafolaris d'aquests contes et faran riure!

Per a Cicle Mitjà

Títol: **Coses que passen cada dia**

Autor i il·lustrador: Kestutis Kasparavicius

Editorial: Thule Ediciones

Any: 2005

Si vols descobrir la relació entre una gata i un frigorífic, o les pors d'un raspall de dents, o com acaba el desafiament d'un cargol, o de què s'alimenta una vaca de biblioteca... només cal que llegeixis aquest llibre on els protagonistes són animals i éssers inanimats.

Per a Cicle Superior

Títol: **Contes per telèfon**

Autor: Gianni Rodari

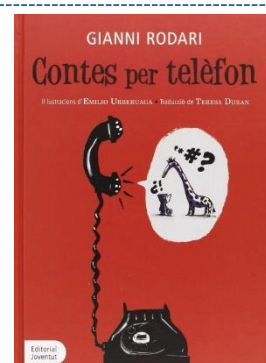
Il·lustrador: Emilio Uberuaga

Traductora: Teresa Duran

Editorial: Joventut

Any: 2017 (3a edició)

Era una vegada... una nena que tenia un pare el qual havia d'estar de viatge sis dies a la setmana. Aquesta nena no podia adormir-se sense que li expliquessin un conte. I cada nit, el seu pare li trucava per telèfon i li explicava un conte. Diuen que els contes eren tan bons que fins i tot els telefonistes aturaven totes les altres trucades per escoltar-los. I aquest és el llibre d'aquests contes.

Com que el recull de contes de cada un dels llibres és molt extens, per dur a terme la proposta d'activitats que ha de permetre millorar la comprensió dels alumnes hem tingut en compte els criteris següents:

1. Contes divertits, que arrenquin un somriure en el lector
2. Contes que continguin algun element fantàstic, sorprenent
3. Contes que permetin aprofundir en la lectura i en l'anàlisi dels elements narratius
4. Contes que permetin trobar alguna analogia, alguna semblança que en faciliti l'agrupament (per a Cicle mitjà i Cicle superior).

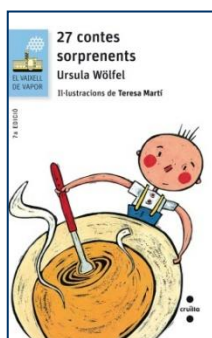
ALTRES RECOMANACIONS

Us proposem una llista de llibres que són reculls de contes divertits i sorprenents per poder ampliar el bagatge literari dels alumnes i, especialment, per a aquells a qui hagi engrescat el gènere i tinguin ganes de descobrir més lectures esbojarrades. Es tracta d'una selecció del gènere del conte adreçada a diverses edats i amb diverses dificultats de lectura.

Com que hi ha una gran quantitat de bibliografia de l'escriptor Gianni Rodari, hem considerat agrupar-la en un únic apartat.

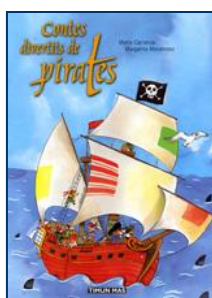
Quan algun dels llibres referenciats està exhaurit, ho hem indicat. No es poden trobar en llibreries habituals, però sí a les biblioteques públiques. Les explicacions dels llibres, que acompanyen tant les dades bibliogràfiques com la imatge de les cobertes, estan extretes dels textos de contracoberta.

Reculls de contes divertits i sorprenents

WÖLFEL, Ursula (2016). 27 contes sorprenents. Barcelona: Cruïlla. «El vaixell de vapor».

Una màquina de girar, saltar, gronxar-se i cridar, un caragol que se'n va a la ciutat, i un ànec que vol saber com és la nit, són alguns dels protagonistes d'aquests contes sorprenents que una mare explica al seu fill perquè es distregui i es mengi la sopa.

CARRANZA, Maite; MENÉNDEZ, Margarita (2003). Contes divertits de pirates. Barcelona: Timun Mas

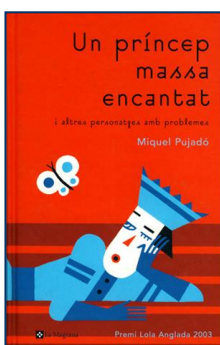
El garrepa virrei de les Índies només ofereix cent monedes pel cap del terrible Silvestre el borni; la maledicció d'un lord anglès fa perillar els dits del malvat Tallaorelles; el fill del trampós pirata Mà-Roja aprèn massa bé les lliçons del seu pare; als pirates del capità Carrot no els agrada el sopar i volen llançar el cuiner per la borda; Pedro, el grumet més lleig del món, ensuma els pirates abans que arribin, però ningú no li fa cas.

PRATS, Joan de Déu (2005). *Setze contes divertits i un parell de seriosos*. Caldes d'Estrac: Edicions del Pirata.

Edat recomanada: 10 anys

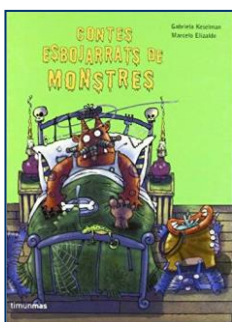
Uns astronautes que exploren un planeta de molsa. Un vampir vegetarià. Una oficina que és un circ. Una detectiva de deu anys. Una rentadora que és una màquina del temps. Un ninot de neu empiocat. Un gos atleta. Una pensió per a ocells... Aquests són alguns dels mons que ens proposa Joan de Déu Prats per passar una bona estona llegint, pensant i, sobretot, divertint-nos.

PUJADÓ, Miquel (2004). *Un príncep massa encantat i altres personatges amb problemes*. Barcelona: La Magrana. (Exhaurit actualment.)

Un drac que voldria ser actor dramàtic, un príncep badoc, una princesa que es dedica obsessivament a desencantar granotes, un gegant baixet, una caputxeta devorada per un lleó britànic, un escultor gelós de Geppetto i del seu ninot de fusta, una bruixa massa bufona... Els personatges d'aquests contes de fades de vegades són una jungla sense pietat.

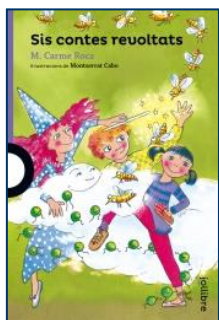
Aquest recull d'històries us sorprendrà i us farà riure, però potser també us farà replantejar-vos algunes coses, com si el llibre que teniu a les mans fos un arbre de Nadal on trobéssiu uns quants signes d'interrogació barrejats amb les garlandes i les boles de colors.

KESELMAN, Gabriela; ELIZELDE, Marcelo (2005). *Contes esbojarrats de monstres*. Barcelona: Timun Mas. (Exhaurit actualment.)

Divertides i sorprenents històries de monstres despistats, divertits i peluts, que viuen en cases espantoses i que estan convençuts que són els més temuts.

Perquè puguis ser un expert en monstres, les històries van acompanyades d'una divertida enciclopèdia de monstres i d'un qüestionari per detectar si tu mateix n'ets un!

ROCA, M. Carme; Cabo, Montserrat (il·lustracions) (2016). *Sis contes revoltats*. Alfaguara, Grup Promotor. «Sèrie Lila»

Uns pèsols que no volen acabar a la cassola, una fada que vol ser bruixa, unes sabates que rondinen..., té cap sentit el que passa? Unes històries increïbles i divertides que plantegen valors molt universals.

CANO, Carles (2017). El secret de l'avi. Anaya.

Maria i Miquel gaudeixen dels contes que l'avi Nicolau s'inventa per a ells. Un dia li pregunten en què s'inspira per a crear-los. Ell els contesta que surten del seu cap i que seria capaç d'inventar tantes històries com cabells té al cap. Els xiquets no perdran l'ocasió de reptar-lo i així continuar gaudint de les seves narracions.

Obres de Gianni Rodari

RODARI, Gianni (2015). L'Alicia Patapam en els contes. Beascoa

Edat recomanada: 6 anys

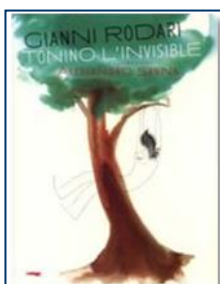
Un avorrit dia de pluja, l'Alicia Patapam decideix fullejar un llibre de contes il·lustrats. Mentre l'obre, a l'Alicia Patapam se li escapa un enorme badall, però en observar la primera pàgina hi està tan interessada que cau de cap al llibre! En mirar al seu voltant, descobreix que al seu costat jau ni més ni menys que la Bella Dorment, i una mica més tard coneixerà el mateix Gat amb Botes... Aquest àlbum il·lustrat, tan original com entranyable, farà les delícies de tota la família.

RODARI, Gianni (2015). Un conte embolicat. Pontevedra: Kalandraka

Edat recomanada: 6 anys

Tot jugant a trencar amb el que coneixem, aquest «conte per telèfon» ens ofereix una sorprenent visió de la clàssica Caputxeta.

RODARI, Gianni (2010). Tonino l'invisible. Libros del Zorro Rojo.

Edat recomanada: 6 anys

«Ah —es deia a si mateix—, si pogués tornar-me invisible...».

El desig d'en Tonino s'ha complert: s'ha tornat invisible. Però el que es pensava que seria un avantatge aviat comença a tenir uns quants inconvenients...

Un conte clàssic de Gianni Rodari, que fa visible el que és invisible i recull, en l'aventura de veure i ser vist, una reflexió que va més enllà de les lleis de l'òptica.

RODARI, Gianni (2010). *Tonino l'invisible*. Libros del Zorro Rojo
RODARI, Gianni (2009). *Contes animals*. Barcelona: Molino.
Edat recomanada: 8 anys

Anys abans que zoo es convertís en una paraula incòmoda i s'inventessin els «bio-parcs», Gianni Rodari ja ens parlava dels animals com ell els imaginava, sense voler ofendre etòlegs, zoòlegs i companyia. Una desfilada de personatges, com per exemple: elefants equilibristes, tortugues ciclistes, guineus fotògrafes, ossos bandolers i cavalls ensinistrats. Diversió garantida!

RODARI, Gianni (2008). *Contes llargs com un somriure*. Barcelona: La Galera.

Edat recomanada: 8 anys

Aquests contes havien estat publicats en diversos diaris i revistes al país natal de Gianni Rodari, Itàlia. Són contes breus, divertits i sorprenents, de l'estil dels famosos *Contes per telèfon* del mateix autor, que es llegeixen amb un somriure als llavis. Són contes per jugar a llegir-los, a imaginar cada situació, a continuar-los.

RODARI, Gianni (2011). *Contes i Fantasticontes*. Il·lustracions: Francesco Altan. Barcelona: Estrella Polar.

Edat recomanada: 8 anys

Aquests *Contes i Fantasticontes* ens fan redescobrir el plaer d'explicar històries i el gust de la ironia, sense oblidar el compromís i la reflexió crítica sobre el món que ens envolta. Amb la lleugeresa que li és habitual, Rodari ens envia un missatge d'alegria i d'esperança.

RODARI, Gianni (2005). *Jocs de fantasia*. Barcelona: Baula, «Ala Delta».

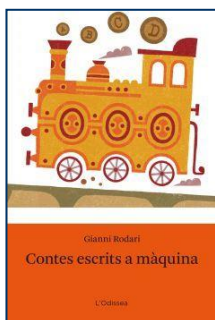
Edat recomanada: 10 anys

Qui ha dit que les històries només tenen un final? Això dependrà de qui vulgui continuar imaginant les coses que succeeixen després del desenllaç proposat; perquè quan una història s'acaba, en comença una altra.

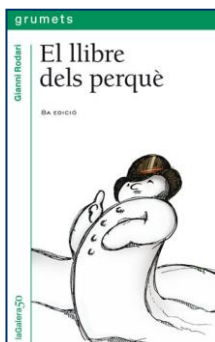
RODARI, Gianni; Bruno Munari (2007). *El pastís caigut del cel*. Barcelona: La Galera.

Un bon matí, apareix un objecte circular sobre un barri de Roma. «Els marcians! Els marcians!», crida tothom. L'exèrcit encercla la zona i, mentre els adults especulen i pensen què han de fer, dos germans, en Paolo i la Rita, s'encarreguen de desvelar el secret d'aquest objecte tan especial, que resulta que no és un plat volador, sinó una cosa molt més dolça...

RODARI, Gianni (2009). *Contes escrits a màquina*. Barcelona: Estrella Polar.
Edat recomanada: 10 anys

Contes escrits a màquina no sols fan riure, i molt, sinó que també estimulen la imaginació del lector. Què passaria si els extraterrestres arribessin a Pisa a fi de robar la torre inclinada? Què passaria si un cocodrill es presentés en un concurs radiofònic? Què passaria si, per afrontar l'enfonsament de Venècia, un home es convertís en peix? Què passaria si el president de la República de Venus es casés amb miss Univers?

RODARI, Gianni (2012). *El llibre dels perquè*. Barcelona: La Galera.
Edat recomanada: 10 anys

Per què somiem? Per què els gats odien les rates? Per què en alguns països no fan servir cadires? Per què els reis són reis? Per què molta gent fuma? Per què...? Mil preguntes i dues mil respostes: una resposta lògica, científica, i una resposta imaginativa, humorística. Tot té resposta a *El llibre dels perquè*.

RODARI, Gianni (2016). *Els contes de la fantasia*. Barcelona: Estrella Polar.
Edat recomanada: 10 anys

T'imagines un elefant giravoltant sobre la seva trompa com si fos una baldufa? Què creus que passaria si un dia un cranc decidís caminar cap endavant? I si tots els gats de la ciutat s'unissin per manifestar-se? Què seria d'una flor que s'atrevis a néixer al pol nord?

Tot això i molt més succeeix en aquest recull de contes i faules que t'obriran les portes al món fantàstic de Gianni Rodari.

RODARI, Gianni (2016). *Molts contes per jugar*. Barcelona: JolLibre. Santillana Grup Promotor.

Edat recomanada: 10 anys

La genialitat de Rodari, mestre de la creativitat, al servei dels lectors més audaçs.

BIBLIOGRAFIA

BARÓ, M.; COLOMER, T.; MAÑÀ, T. (2007). *El patrimoni de la imaginació: Llibres d'ahir per a lectors d'avui*. Palma: Institut d'Estudis Baleàrics.

BRIOSCHI, F.; DI GIROLAMO, C. (1992). *Introducción al estudio de la literatura*. Barcelona: Ariel.

CALDERER, Lluís (1988). *Introducció a la Literatura*. Barcelona: Teide.

COLOMER, Teresa (coord.) (2002). *Siete llaves para valorar las historias infantiles*. Madrid: Fundación Germán Sánchez Ruipérez. < <http://www.gretel.cat/lectures/pdf-per-descarregar-siete-llaves-para-valorar-historias-infantiles/>> [Consulta: 23 de gener de 2019].

COLOMER, T.; MANRESA, M.; RAMADA, L.; REYES, L. (2018). *Narrativas literarias en educación infantil y primaria*. Madrid: Síntesis.

DEPARTAMENT D'EDUCACIÓ. Generalitat de Catalunya (2013). La lectura en un centre educatiu. Saber llegir, llegir per aprendre, gust per llegir. El pla de lectura de centre. Subdirecció General de Llengua i Plurilingüisme. <http://xtec.gencat.cat/web/.content/alfresco/d/d/workspace/SpacesStore/0015/4fcb7f08-acc8-43ad-b1bf-5f303ec82902/lectura_centre_educatiu.pdf> [Consulta: 23 de gener de 2019].

GRAU, Isidre (2016). *L'arquitectura del conte*. Barcelona: Godall edicions.

LLUCH, Gemma; VALRIU, Caterina (2013). *La literatura per a infants i joves en català. Anàlisi, gèneres i història*. Alzira: Bromera.

PORTELL, Joan (2017). *Llegim? Com fer lectors entusiastes*. Barcelona: Publicacions de l'Abadia de Montserrat.

RODARI, Gianni (2016). *Gramàtica de la fantasia. Introducció a l'art d'inventar històries*. Barcelona: Edicions 62, labutxaca.

SARGATAL, Alfred (1988). *Iniciació al conte literari. Una antologia*. Barcelona: Editorial Laertes.

USÓ, Vicent (2017). *L'arquitectura de la ficció. Claus per a escriure narrativa*. Alzira: Bromera.